

χάιρε, πού σου χρειάζεται Παρίσι,
χάιρε, ψηλόλιγνό μας κυπαρίσι.

Χάιρε, πού νέν παρχεις ἐλλπίδα,
χάιρε, πού 'πῆρες Μασκότ τήν σκινίδα,
χάιρε, πού τόξα μεγάλος ἀρέντης
κι' ὅπως καί πρώτα κομφῆς καί λεβέντης
θῆ πάρης καί 'λίγη δροσιά τοῦ ζεφύρου,
θ' ἀκούσης καί 'λίγη Βωδβίλλ τοῦ Φαληρίου.

Νέα τέρψις μᾶς κλιεῖ,
χάιρε, Κόντε κερκλή,
Σοῦ γελᾷ κι' ὁ Κερκλᾶς,
τρίζουν τῆς Βουλῆς οἱ ὄθικοι...
σῶσον μας, πατρὶς 'Ελλάς,
τῆς πρεσβείας Θεοτόκη.

Ποία κρίσις, ποία νίκη μᾶς μεγάλης ἐδόμαδος,
τήν κερύττα σου κιντάει κάθε Κόντες Κατράμαδος,
καί φωνάζει, Σικρινίδη,
κάθε τῆς ἑλθῆς Κοντέας :
'στὴν κερύττα πού περᾷ
ἕνας Κόντες εἶναι μένα.

Χάιρε, διπλωμάτη Κόντε,
καί βατσέλο καί τριπόντε,
πού τεχνόνεις τὸ ρουθόνι
'στῆς Βουλῆς τήν κινταγίδα,
καί προσφέρει τὸ κινδονί
'στῶν Σπεταῶν τὸν Λεωνίδα,
πού τοῦ τότε Πικολαμέντου τῶ μεγάλῃ τῶ κλειδίᾳ
τρὶς ἀρνύβη νὰ τῶ δώσῃ 'στῆς Κορδόνας τῶ παιδίᾳ.

Χάιρε, πού κι' ὁ Θεωδωρῆς δὲν κοιμάται, δὲν γκῆσει,
μὰ τοὺς φίλους ἡμετέρους,
τοὺς ἐρῆβους καί τοὺς γέρους,
εἰς τὸ σπῆτι τοῦ μκῆσει.

Καί φωνάζει δονατῆ
καί τοὺς λέει τὰ καί τὰ,
πῶς τὰ δόντιξ του θῆ τρίζῃ,
πῶς τὸν Κόντε θῆ τὸν ρίζῃ,
καί γελᾷ μὲ τὸν Ζαχῆν καί τὸν πέρνει 'στὸ μεζέ
καί τὸν Τριαντακυλλάου τὸν βραπίτζει Βουλανδέ.

Χάιρε, πού τὸν γέρο μῆνης τὸν παρῶργισε μεγάλη,
κι' ὁ κθεῖς παρῶργει
τὸν ἀίσχη Θεωδωρῆ,
καί τοῦ λέν ἀπὸ τὸ ζυδι τοῦ θεμοῦς νὰ ξικνεβγάλη.

Χάιρε, Κόντηδον λαμπῆς,
χάιρε, πού κι' ὁ Τσακλιμπᾶς,
γεροντότερος τοῦ γέρου
καί τοῦ κάθε πρεσβυτέρου,
μὲ τὰ ρούχῃ του μαλλόνει
πῶς νὰ πέη τὸ Κορδόνι.

Χάιρε, πού κι' ἐκεῖνος σκούζει
καί τοὺς ἀποστάτας λούζει,
κι' ἀγκαλιζέει καί φιλεῖ
τὸν παπποῦ τὸν μπαμπακλή,
κι' οἱ δῶς γέροι πᾶν ἀνάμκ
καί σοῦ κάνουν ἕνα κλάμμα!..

Χάιρε, Κόντε, τρακλόδ,
νὰ φιλεῖ καί μάτσα μούτσα,
τὸ χειρόκτι σου φιλεῖ
σὺν τὸν Κώστα τὸν Πλατούτσα,
κι' ἀπ' τὸ σπῆτι τὸ 'ψηλό
ρίζε μας λιρὼν χερτύτσα.

Χάιρε 'στὴν διακασῶν,
πού θεμοῦς ἀνακασῶν
ὁ τοσοῦτος Κορδονίδας
ἀπολέσας Μπουκαρῆτης,
ξικνεβγάλε τῆς σκινίδας
γεροκούταδος ἀντάρτης.

Χάιρε χάιρε, πού φωνάζει : σκινιάδες γρηγορεῖτε
καί μὲ ζύλα σὺν καί πρώτα τοὺς θεμοῦς ἐπιτηρεῖτε.
Μᾶρς, ὁ διάβολος νὰ πάρη τοῦ Κουρένου τὸ γονεῖο,
μᾶρς, παιδίᾳ, νὰ ξικνεγίνω Σικρινιῖλ μὲ τὸ στανῖο.

Χάιρε χάιρε, πού 'στὸ πλῆθος ρητορεῖει τῆς σκινίδας
κι' ὁ τοσοῦτον νομιμόρφων Δελγαγιώργης Λεωνίδας,
χάιρε, πού σὲ φεμερῆζει τὸν θεμορροῦρὼν ἡ γλῶσσα
κι' ἐξορμᾷ σκινιδόρφων λεγῶν δικιμονίδας,
κι' ἀπὸ γοδούπους κι' ἀπὸ βράμοις ὄλ' ἡ πόλις βρέμεται
καί 'στὰ ζύλα κάθε νόμοι καί προφήτης κρέμεται.

Χάιρε χάιρε, πού μὲ μάτιξ ξεφωρῶν φλογόβλα :
κάτω τοῦ Λεβίδη, φύλα,
κι' ἡ σκινὶ κατὰ τοῦ πρῶν ἐξεμάνη σκινιδᾷ
καί σπυρῆζει καί πηδᾷ,
κι' ἡ πλῆθος, ὅπου τοὺς νόμοις τοὺς καιμένους ἐπέτηρει,
θεμορροῖς τελούσκα
καί τὸ σύμπαν ἀπειλούσκα,
ρίχεται σ' ἰνὶς μπακάλη λιπαρὸν τουλομοῦτρι,
κι' ἐρχάβη τὸ τυρὶ
'στὴν ὕεικλ τοῦ Θεωδωρῆ,
κι' ἐγερθεῖς ὡσὺν 'Ανταῖος ὁ μπακπουλῶς ὁ πετῶν
τὸν ἐμφύλιον κηρύττει κατὰ πάντων καί πασῶν.

Χάιρε χάιρε, πού σκοπεῖει ν' ἀγριέψῃ 'στὰ σωστά του,
χάιρε χάιρε, πού 'στουὺς σῆλους τὸν πολιτικὸν ἱλίγγων
ἀνηγγίληθ κι' ἡ ρεμούλα τοῦ τυροῦ τοῦ παχυτάτου
μὲ βραεῖς παϊάνον ἦγους καί Τυρηνικῶν σαλ-τίγγων,
κι' ὁ θεοραὶ τοῦ Σκινιδάρχη, πού δεσποῦτον πανταχοῦ,
'ξέσπασαν εἰς τὸ βράβει τοῦ μπακάλη τοῦ πτωχοῦ.

Καί καρπόσις ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Σῆλω, καῦμένη Φεσουλῆ, καί τὸ κορμὶ σου εἶσε,
'πές μου, μωρῆ, πού ράβεται γιὰ νὰ σοῦ 'πὸ πόδς εἶσαι.
'Εγὼ 'στουὺ Γεωργῆ ράβουμι τοῦ Παππαζωάννου,
ὅπου τὸ γόστω 'γνώρισε κάθε πρωτεουσῆζῶν,
κι' εἶναι μὲ δίπλωμα, παιδίᾳ, κῆπηξ καί ράπηξ πρώτος
κι' ἀπὸ πολλοὺς ἡ τέχνη του δικλακεῖτ' εὐγλώττως,
ἀλλ' ἔχει καί Κατάστημα κομφῆτης πολλῆς
καί λέγεται καί ροκχιζῆλ, τούτῃσι τῆς Ἀλλῆς.
Καί σὲς κληνωτικίζομεν, πέσετε κοιμηθῆτε,
κι' ὀλίγον ὕπνον πάρτε κι' ἀμέσως σηκωθῆτε,
καί 'στουὺ κῦρ Γεωργῆ ρεῖτε νὰ κόμτε ξανὰ
τὰ ρούχῃ τὰ περίφημα τὰ καλοκαιρινά,
πάρτε καί τὸ κεμερὶ σας κι' ἀρῶν κοντᾶν πληρώσετε
καί σῦρτε 'στὸν περίπατο γιὰ νὰ τὰ καμωρῶστε.